

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28Csp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123208762
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Greguš, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2123208762.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobkyni: S. O., L.: XX.XX.XXXX, J.: Y., S. L. K.: O.. K. XXX/X, XXX XX Y., proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, o návrhu žalobkyni na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje neodkladné opatrenie v znení:

I. Žalovaný je povinný sa zdržať uplatňovania zrážok zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 a na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008, ktoré boli uzatvorené medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného na zabezpečenie pohľadávok vzniknutých zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 a zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008.

II. Žalovaný je povinný oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne: Základná škola M. R. Štefánika, v zriaďovateľskej pôsobnosti Mesto Hlohovec, IČO: 36 080 403, so sídlom M. R. Štefánika 1, 920 01 Hlohovec, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyni na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 a na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008.

III. Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100,00 %.

IV. Súd poučuje žalovaného, že môže podať na príslušnom súde ako žalobca proti žalobkyni ako žalovanej žalobu o zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 a zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa doručil Okresnému súdu Trnava dňa 10.11.2023 návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorého obsahom by bola súdom uložená povinnosť zdržať sa uplatňovania zrážok zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 a na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008, ktoré boli uzatvorené medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného na zabezpečenie pohľadávok vzniknutých zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 a zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008.

2. Žalobkyňa vo svojom návrhu okrem iného uviedla, že dňa 21.05.2008 uzatvoril s pôvodným veriteľom, Poštová banka, a.s., zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a dňa 24.09.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Úver č. XXXXXXXXXXXX bol poskytnutý ako bezúčelový úver v sume 20.000 Sk (663,88 eur) s pravidelnými, štyridsiatimi mesačnými splátkami v sume 833 Sk (27,65 eur), počnúc 21.06.2008

až do 21.09.2011. Pri posudzovaní bonity žalobkyňa deklarovala príjem zo zamestnania v sume 10.000 Sk, jedno vyživovacie dieťa a žiadne ďalšie mesačné splátky z pôžičiek. Úver č. XXXXXXXXXXX bol poskytnutý uplynutím iba štyroch mesiacov od poskytnutia prvého úveru ako bezúčelový úver v sume 60.000 Sk (1991,64 eur) s pravidelnými, šesťdesiatimi mesačnými splátkami, v sume 1.722 Sk (57,16 eur), počnúc 24.10. 2008 až do 24.09. 2013. Pri posudzovaní bonity žalobca deklaroval príjem zo zamestnania v sume 11.000 Sk, jedno vyživovacie dieťa a jednu ďalšiu mesačnú splátku z pôžičky v sume 833 Sk. Pri oboch úveroch žalobca nekonal v rámci výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a teda sa jedná pri osobe žalobcu o fyzickú osobu, ktorá je spotrebiteľom. Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXX obsahujú v bode 3. odstavce 5 uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Súčasnému zamestnávateľovi žalobcu, X. Š. C..O.. Š.L. XX, Y. bola dňa 02.11.2023 predložená obchodnou spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. Dohoda o zrážkach zo mzdy dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXX a súčasne dňa 03.11.2023 predložená Dohoda o zrážkach zo mzdy dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXX, pričom zamestnávateľ bol vyzvaný na vykonávanie zrážok zo mzdy. Z tejto listiny žalobca zistil, že pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX je v súčasnosti 3.662,20 eur, pričom bola štyrikrát postúpená, a to: dňa 15.12. 2010 z pôvodného veriteľa Poštová banka, a.s. na obchodnú spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED; dňa 24.02.2011 z obchodnej spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED na obchodnú spoločnosť PRO CAVITAS, s.r.o.; dňa 15.12.2014 z obchodnej spoločnosti PRO CAVITAS, s.r.o. na obchodnú spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. a dňa 15.12.2014 z obchodnej spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. na obchodnú spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Žalobca ďalej z uvedenej listiny zistil, že pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX je v súčasnosti 10.702,52 eur, pričom bola štyrikrát postúpená, a to: dňa 15.12.2010 z pôvodného veriteľa Poštová banka, a.s. na obchodnú spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED; dňa 24.02.2011 z obchodnej spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED na obchodnú spoločnosť PRO CAVITAS, s.r.o.; dňa 15.12.2014 z obchodnej spoločnosti PRO CAVITAS, s.r.o. na obchodnú spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. a dňa 15.12.2014 z obchodnej spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. na obchodnú spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Žalobca vyhlasuje na svoju česť, že sa do jeho dispozičnej sféry nedostala žiadna zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky z vyššie uvedených zmlúv na vyššie uvedené obchodné spoločnosti. Rovnako žalobca nemal/nemá možnosť preskúmať, či postúpením z pôvodného veriteľa Poštová banka, a.s. na obchodnú spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED neboli porušené ustanovenia zákona o bankách, a to najmä § 92 ods. 8 platného v čase postúpenia tejto obchodnej spoločnosti. Žalobca rozporuje platnosť postúpenia pohľadávok zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXX z obchodnej spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. na obchodnú spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., a to poukazujúc na skutočnosť, že toto postúpenie je datované k rovnakému dňu (15.12.2014) ako postúpenie z obchodnej spoločnosti PRO CAVITAS, s.r.o. na obchodnú spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXX, ktoré pôvodný veriteľ ako dodávateľ uzatvoril so žalobcom ako spotrebiteľom, sú formulárové, typové a predtlačené zmluvy, do ktorých obsahu žalobca nemohol zasiahnuť. Žalobca ich uzatváral na pobočke pošty, kde v čase ich podpisu za ním stála rada ostatných ľudí a tak žalobca sa dostal do časovej tiesne, kedy nemal čas si zmluvné podmienky ani riadne prečítať a zmluvu rýchlo podpísal. Žalobca považuje tieto zmluvy za problematické a z eurokonformného hľadiska z časti za neudržateľné. V zmluvách sú okrem iného neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase ich uzatvorenia (nečitateľnosť zmluvných podmienok, dôležitá textácia zmluvy menším písmom, dohoda o zrážkach a pod...) a navyše v nej absentujú povinné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase ich uzatvorenia. Dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou typových formulárových zmlúv, ktorých znenie veriteľ vopred pripravil a tak ich žalobca nemohol ovplyvniť. Pôvodný veriteľ navyše s určitou nepostupoval s odbornou starostlivosťou, ak poskytol žalobcovi, ktorý mal v tom čase jedno dieťa, s príjmom okolo 10.000 Sk (331,94 eur) v časovom horizonte štyroch mesiacov dva spotrebiteľské úvery vo výškach 20.000 Sk a 60.000 Sk. Pôvodný veriteľ mal pri poskytnutí druhého, objemovo väčšieho úveru v krátkom čase spoľahlivejšie posudzovať bonitu a úverové zaťaženie žalobcu, a to vzhľadom na jeho životné a úverové náklady a starostlivosť o jedno dieťa. Napriek tomu, že nejestvuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobcovi uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa mu predložením dohody o zrážkach zo mzdy zrážky bez ohľadu na existenciu sporu, pričom jej predkladateľ jednostranne diktuje výšku dlhu a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Takéto konanie žalovaného ako predkladateľa sa prieči zákonu, podľa ktorého spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.). Absencia povinných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách má za následok fikciu bezodplatnosti a bezúčelosti spotrebiteľského úveru,

čo má za následok výrazné ovplyvnenie výšky dlhu v prospech žalobcu. na ktoré žalovaný neprihliada. Žalobca zároveň vznáša námietku premlčania dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, čím dlh nie je možné žalovanému priznať a tak ho vymáhať prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Žalobkyňa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priložila dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 (ďalej len: „Dohoda č. 1“) dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola dojednaná v zmluve o úvere č. 3157201908 zo dňa 24.09.2008 (ďalej len: „Dohoda č. 2“).

4. Následne Okresný súd Trnava na základe uznesenia 28Csp/21/2023-10 zo dňa 01. decembra 2023 návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného obohatenia zamietol (ďalej len: „uznesenie“).

5. Následne žalobkyňa podala voči uvedenému uzneseniu v stanovenej lehote odvolanie. O podanom odvolaní rozhodoval Krajský súd v Trnave, ktorý na základe svojho uznesenia sp. zn.: 21CoCsp/5/2024 - 42 zo dňa 29. februára 2024 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Trnave nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2024 (ďalej len: „rozhodnutie Krajského súdu v Trnave“).

6. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Civilný sporový poriadok“) platí, že: „ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.“

7. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Trnave vyplýva, že odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že za takéhoto skutkového stavu nie je možné konštatovať naliehavý právny záujem. Súčasne z tohto rozhodnutia Krajského súdu v Trnave vyplýva, že súd prvej inštancie vôbec hodnoverne nevyhodnotil a neosvedčil hmotnoprávny nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana, využitím procesného inštitútu neodkladného opatrenia. Rovnako tak reálne vyhodnotenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov (ako ďalšieho zákonného predpokladu nariadenia neodkladného opatrenia) musí byť preskúmateľné na základe odôvodnenia rozhodnutia, čo v tomto prípade absentovalo. Napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie chýbal argumentačný základ k posúdeniu zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

8. Na základe vytknutých nedostatkov v napadnutom uznesení súd prvej inštancie znovu návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia dôsledne preskúmal, pričom bol súčasne viazaný v zmysle § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, pričom po dôslednej právnej analýze skutkového a právneho stavu dospel k právnemu záveru, že návrhu žalobkyne je možné v celom rozsahu vyhovieť, a to na základe nižšie uvedených skutkových a právnych dôvodov.

9. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.“

10. Podľa § 324 ods. 3 Civilného sporového poriadku platí, že: „neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.“

11. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku platí, že: „neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.“

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku platí, že: „neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.“

14. Podľa § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností

odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.“

15. Podľa § 326 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.“

16. Podľa § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.“

17. Podľa § 329 ods. 1 vety prvej Civilného sporového poriadku platí, že: „súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.“

18. Podľa § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.“

19. Neodkladné opatrenie je prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu a rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

20. Dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia môže byť len to, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom zákon len demonštratívne uvádza povinnosti, ktoré môžu byť predmetom neodkladného opatrenia. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu dospel konajúci súd k právnomu záveru, že podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, a to na základe nižšie uvedených dôvodov.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania prostredníctvom listinných dôkazov v spisovom materiály si ustálil nasledovný skutkový stav. Žalobkyňa uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Prievozská ul. 2/8, 821 09 Bratislava) prvú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 ako aj druhú v zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008. V rámci prvej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 bolo súčasťou podľa bodu 5 tejto zmluvy zmluvné ustanovenie, že: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 a nasl. Občianskeho zákonníka...(skrátene)“. Z uvedeného vyplýva, že v rámci prvej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2008 zmluvné strany uzatvorili vyššie uvedenú Dohodu č. 1. V rámci druhej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008 bolo súčasťou podľa bodu 5 tejto zmluvy zmluvné ustanovenie, že: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 a nasl. Občianskeho zákonníka...(skrátene)“. Z uvedeného vyplýva, že v rámci druhej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.09.2008 zmluvné strany uzatvorili vyššie uvedenú Dohodu č. 2. Následne žalovaný dňa 26.10.2023 a 27.10.2023 uvedenú Dohodu č. 1 a Dohodu č. 2 predložil zamestnávateľovi žalobkyne (X. Š., C..O.. Š. XX, XXX XX Y.) s výzvou na vykonávanie zrážok zo mzdy.

22. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dvojstranným právnym úkonom so spotrebiteľským charakterom, ktorej použitie je právnym poriadkom dovolené. Uvedené však neznamená, že predmetný zabezpečovací inštitút by bol vylúčený z obligatórneho súdneho prieskumu zmluvnej nerovnováhy a neprijateľnosti zmluvných dojednaní.

23. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Občiansky zákonník“) platí, že: „spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že: „ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“

25. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 3MCdo 14/2014 zo dňa 21. apríla 2015: „ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

27. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že: „za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platí, že: „neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

29. Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka platí, že: „neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.“

30. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.“

31. Po podrobnom preskúmaní Dohody č. 1 ako aj Dohody č. 2 konajúci súd dospel k jednoznačnému právnomu záveru, že uvedené zmluvné dojednania o uzatvorení dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 a nas. Občianskeho zákonníka sú absolútne neplatné, a to z viacerých právnych dôvodov, pričom každý jeden z týchto právnych dôvodov neplatnosti Dohody č. 1 ako aj Dohody č. 2 spôsobuje ich absolútnu neplatnosť samostatne a nezávisle od iného právneho dôvodu neplatnosti.

32. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“

33. Konajúci súd sa najprv zamerl na verifikáciu určitosti takto uzatvorenej Dohody č. 1 a Dohody č. 2. Po preskúmaní vyššie uvedených ustanovení súd konštatuje, že v rámci predmetných ustanovení majúcih za následok uzatvorenie Dohody č. 1 a Dohody č. 2 absolútne absentuje výška zrážok zo mzdy, dátum vykonania zrážok zo mzdy alebo dĺžka trvania zrážok zo mzdy. V takto formulovanej Dohode č. 1 a Dohode č. 2 absolútne absentuje okamih účinnosti týchto dohôd, pričom pri plynutí času smerom do budúcnosti nie je vôbec jasné a isté, kedy účinnosť takýchto dohôd nastane a či vôbec nastane. Takto uzatvorená Dohody č. 1 a Dohody č. 2 je podľa právneho názoru neurčitým právnym úkonom, ktorý je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom.

34. Následne sa súd zameril na verifikáciu predmetnej klauzuly vo vyššie uvedených v zmluvách o úvere, ktorá má za následok uzavretie a vznik Dohody č. 1 a Dohody č. 2 medzi žalobkyňou a žalovaným. Súd konštatuje, že vyššie uvedené zmluvy o úvere sú súčasne spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené neplatí, pokiaľ boli takéto zmluvné podmienky individuálne so spotrebiteľom zmluvne dojednané.

35. Po podrobnej a hĺbkovej právnej analýze predmetnej klauzuly vo vyššie uvedených v zmluvách o úvere, ktorá mala za následok uzavretie a vznik Dohody č. 1 a Dohody č. 2 medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, súd dospel k jednoznačnému právnemu záveru, že uvedené ustanovenie má formulárový charakter, ktoré spotrebiteľ v žiadnom prípade nemohol ovplyvniť. Spôsob umiestnenia tohto ustanovenia vo vyššie uvedených zmluvách o úvere, veľkosť a typ písma majú za cieľ dostať spotrebiteľa do nevyvážanej pozície voči dodávateľovi služby tým, že si tieto ťažko čitateľné ustanovenia vôbec všimne a prečíta. Takto všeobecne formulované klauzuly v spotrebiteľských zmluvách majúce za právny následok vznik ďalších zmlúv a dohôd predstavujú zmluvné podmienky spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože spotrebiteľ v čase uzatvorenia hlavnej spotrebiteľskej zmluvy nemá ani len predstavu o svojich zmluvných povinnostiach, ktoré mu budú vyplývať z takto uzatvorených zmlúv a dohôd. Svoje práva a povinnosti z takto uzatvorených zmlúv a dohôd nedokáže vopred ovplyvniť ani dokonca len predvídať, pretože sú priamo závislé od ďalších skutkových a právnych skutočností v budúcnosti, ktoré nastanú medzi dodávateľom a spotrebiteľom z primárneho spotrebiteľského právneho vzťahu (či dôjde k zosplatneniu úveru, aká bude výška zrážok zo mzdy, dĺžka trvania zrážok zo mzdy a pod.).

36. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala.

37. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok európskeho práva, ktorým je možnosť vnútroštátneho súdu vykonať ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť súdnu ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že zamestnávateľ spotrebiteľa vykonáva zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, pričom zamestnávateľ zabezpečuje pre veriteľa spotrebiteľa uhradenie dlhu na základe absolútne neplatných zmluvných podmienok, neprijateľných zmluvných podmienok alebo za pomoci použitia nekalých obchodných praktík.

38. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie účelu Smernice EHS č. 93/13 o nekalých zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

39. Z unesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: IV.ÚS 55/201-19 zo dňa 24.02.2011 vyplýva, že: „pokiaľ je však zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“

40. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „výkon práv a povinnosti vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.“

41. Nakoľko má predmetné ustanovenie vo vyššie uvedených v zmluvách o úvere, ktoré malo za následok uzavretie a vznik Dohody č. 1 a Dohody č. 2 medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného formulárový charakter, pričom obsah predmetného ustanovenia žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, súd dospel k právnemu záveru, že bod 5. v rámci prvej zmluvy o úvere č. 4234578308 zo dňa 21.05.2008, ako aj v rámci druhej zmluvy o úvere č. 3157201908 zo dňa 24.09.2008 predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka

absolútne neplatná. Súčasne je možné dodať, že uvedená zmluvná podmienka je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

42. Súd navyše od vyššie uvedených dôvodov neplatnosti predmetnej zmluvnej podmienky podrobil Dohodu č. 1 ako aj Dohodu č. 2 preskúmaniu aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je legislatívnym termínom, ktorý je priamo spojený so spotrebiteľským právom.

43. V prípade, že veriteľ uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

44. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. zákon o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len: „zákon o ochrane spotrebiteľa“) platí že: „nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

45. Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa platí, že: „obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.“

46. Podľa § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa sa odbornou starostlivosťou rozumie: „úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.“

47. Podľa § 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie: „využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.“

48. Súd poukazuje na to, že žalovaný v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti predložil žalobkyni na podpis Dohodu č. 1 a Dohodu č. 2, ktorú právny predchodca žalovaného používal vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov a zakomponoval ju do textu zmlúv o úvere. Uzavretie takýchto dohôd bol cieľ sledovaný žalovaným ako dodávateľom, nie však žalobkyňou ako spotrebiteľom, ktorá obsah Dohody č. 1 a Dohody č. 2 nemohla nijako ovplyvniť. Aj v prípade, že by si žalobkyňa uvedený text prečítala, je len veľmi ťažko možné predpokladať, že by si mohla byť vedomá právnych dôsledkov uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, keďže ako súd vyššie uviedol, v čase uzatvorenia takýchto dohôd nie je možné ustáliť, aká bude výška zrážok zo mzdy, ako dlho sa budú zrážky zo mzdy zrážať a pod.

49. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 6MCdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013 platí, že: „ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená.“

50. Ochrana spotrebiteľa pred nekalými obchodnými praktikami (z anglického: unfair commercial practices; z nemeckého: unlautere Geschäftspraktiken; resp. z francúzskeho: les pratiques commerciales déloyales) je založená na dvoch základných pilieroch, resp. kritériách posudzovania, ktoré sú zakotvené v tzv. veľkej generálnej klauzule neprijateľnosti obsiahnutej v článku 5 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len: „Smernica EP a Rady č. 2005/29“).

51. Pri vyhodnocovaní obchodnej praxi ako nekalej konajúci súd vychádzal z pojmu priemerný spotrebiteľ (z anglického: the average consumer; z nemeckého: der Durchschnittsverbraucher; z francúzskeho: le consommateur moyen), ktorý je normatívne zakotvený iba v 18. odôvodnení Smernice EP a Rady č. 2005/29, ktoré do slovenského právneho poriadku v podobe osobitného pravidla transponované nebolo. Priemerný spotrebiteľ je v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany charakterizovaný ako spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov. Ekonomické správanie (typickú reakciu) priemerného spotrebiteľa v konkrétnych prípadoch majú určiť vnútroštátne súdy a správne orgány na základe vlastnej úvahy a so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutie otázky, či by mohlo byť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa posudzovanou obchodnou praxiou ovplyvnené, je teda rýdzo v diskrečnej právomoci vnútroštátneho orgánu aplikácie práva, ktorý je v tomto prípade konajúci súd.

52. V danom prípade má súd za to, že v podmienkach Slovenskej republiky priemerný spotrebiteľ v záujme zachovania si potrebnej životnej úrovne podpíše zmluvu o úvere uvedomujúc si, že uvedenú požičanú sumu peňažných prostriedkov bude musieť veriteľovi v budúcnosti vrátiť. Existuje však nezanedbateľné riziko, že pokiaľ dodávateľ v zmluve o úvere zakomponuje v záverečnej časti malým písmom v nejakom bode tejto zmluvy ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy, priemerný spotrebiteľ si túto skutočnosť nevšimne, resp. si nedokáže v tom momente uvedomiť jej právne a ekonomické dôsledky, pretože v tomto momente nemá dostatok informácií od dodávateľa. Priemerný spotrebiteľ tak uzatvorí naraz so zmluvou o úvere aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú by inak v rámci individuálneho negociačného procesu s dodávateľom nikdy nepodpísal.

53. Súd zámer právneho predchodcu žalovaného dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky bez súdnej kontroly podpísaním Dohody č. 1 a Dohody č. 2 v rámci vyššie uvedených zmluvách o úvere, ktoré žalobkyňa podpísala, konajúci súd hodnotí ako nekalú obchodnú praxiu, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie priemerného spotrebiteľa.

54. Podľa § 337 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.“

55. Na základe týchto skutočností je podľa názoru konajúceho súdu namieste bezodkladná úprava pomerov neodkladným opatrením, ktoré zabezpečí, že nedôjde k ďalším zrážkam zo mzdy žalobkyne. Súd je toho názoru, že žalobkyňa osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením, nakoľko pohľadávka veriteľa, ktorá je predmetom výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne, sa vymáha na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje podľa právneho názoru súdu absolútne neplatné a neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania, ktoré boli dohodnuté za pomoci nekalej obchodnej praxi zo strany žalovaného. Nariadením neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy súvisiacej zo spornou pohľadávkou zo zmluvy o úvere, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiťelný alebo nenapraviteľný stav, t.j. že by na základe dohody o zrážkach zo mzdy boli poukazované žalovanému zo mzdy žalobkyne finančné prostriedky bezdôvodne, resp. vo vyššom rozsahu, než dovoľuje osobitný právny predpis. Prípadné práva žalovaného ako veriteľa týmto pritom nijako nebudú dotknuté, pretože je na mieste, aby sa tieto vykonávali spôsobom, ktorý rešpektuje právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa. Práva žalovaného ako veriteľa nariadením neodkladného opatrenia dotknuté nebudú, nakoľko mu nič nebráni domáhať sa svojej pohľadávky podaním žaloby na príslušný všeobecný súd, o čom konajúci súd vo vyššie uvedenom výroku postupom podľa § 337 ods. 1 Civilného sporového poriadku poučil žalovaného.

56. Následne sa súd zameril na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia. Súd v rámci tohto rozhodnutia rozhodol v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania o nariadení neodkladného opatrenia.

57. Podľa § 251 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“

58. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku: „súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

59. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

60. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

61. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v zmysle zásady pomeru úspechu vo veci uvedenej v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich náhradu priznal žalobkyni v rozsahu 100,00 % voči žalovanému, pretože žalobkyňa mala vo veci úspech v plnom rozsahu, nakoľko súd vyhovel návrhu žalobkyni na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku č. I. tohto uznesenia v plnom rozsahu. V predmetnom konaní (prvoinštančnom ako aj odvolacom) mala žalobkyňa hrubý úspech 100,00 % a hrubý úspech žalovaného bol 0,00 %, z čoho jednoznačne vyplýva konečný čistý úspech žalobkyni 100,00 % (100,00 % - 0,00 %). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobkyne voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania (prvoinštančnom ako aj odvolacom) v rozsahu 100,00 %, o čom konajúci súd rozhodol vo výroku III. tohto uznesenia.

62. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

63. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d) Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno podľa odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 48 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.